

പിണക്കം

(15-ാം പേജിൽനിന്നു തുടർച്ച)

മായി ജീവിക്കാമെന്ന അഹങ്കാരമാണെങ്കിൽ വിവാഹമോചനത്തിനു ഞാൻ തയ്യാറാണ്. പക്ഷേ എന്റെ മോളേ ഞാൻ നിനക്കു തരില്ല..

എന്തോ പറയാൻ ഒരുങ്ങിയെങ്കിലും ഒന്നും മിണ്ടാതെ അമ്മ അകത്തേക്കു പോയി. അച്ഛന്റെ മുഖവും ആകെ വല്ലാതെയിരുന്നു. ഒന്നും മനസ്സിലാക്കാതെ, ഭയത്തോടെ അച്ഛനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച്. ശിരസ്സിൽ തലോടിക്കൊണ്ടു് അച്ഛൻ ചോദിച്ചു.

“മോളേ അച്ഛനെ വിട്ടുപോവോ? പോടുന്നെന് മറുപടി പറഞ്ഞു.

“ഇല്ല..”
“മോളേ അച്ഛനെ വിട്ടു പോവരുത്. അമ്മെവിട്ടു പോവരുത്. അച്ഛ

ശ്രീനിവാസനും ഗണപതിയുംകൂടി ഉത്തപ്പയിൽനിന്നു് ഒരുവിധത്തിൽ തോക്കു് പിടിച്ചുവാങ്ങി.

രംഗം ശാന്തമായി. ഉത്തപ്പ നിന്നു കിതച്ചു. അയാൾ കസേരയിൽച്ചെന്നു വീണു് ഒരു കൊച്ചുക്കുഞ്ഞിനെപ്പോലെ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. ശ്രീനിവാസൻ പലതും പറഞ്ഞു: സമാധാനിപ്പിക്കാൻ നോക്കി.

ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയാതെ, ഒന്നും പറയാൻ കഴിയാതെ സഹദേവൻ നിന്നു. വിയർത്തു കളിച്ച ചുമരുംചാരി നിലക്കു നു ഗണപതി. ദേവമ്മ തറയിൽ കമഴ്ന്നു വീണു വിങ്ങിക്കരയുന്നു. കട്ടമ്മ മൂലയിലെവിടെയോ ഉണ്ടു്. ചോന്തക്കിയും ബോജ്കിയും ഗംഗമ്മയും വിതുമ്പിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

അയാളുടെ ചുറ്റും ശബ്ദങ്ങൾ ഇരമ്പുന്നതായി തോന്നി.

അടുത്ത ലക്കത്തിൽ

“യാത്ര ൨,,

കഥ തുടരുന്നു

“അച്ഛന്റെ വേദന സഹദേവനു് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാവില്ല. പക്ഷേ, ഒരു മനുഷ്യന്റെ വേദന മനസ്സിലാവാമല്ലോ. തങ്ങളെ വെറുതെ വിട്ടു സഹദേവൻ. ഐ ബെഗ് യുവർ കൈൻഡ്നസ്..” ഉത്തപ്പയുടെ സ്വരം.

“ഞാൻ നാളെ പോകുന്നു സഹദേവൻ. ഞാനിവിടെ നിന്നാൽ കഴുപ്പങ്ങര വർദ്ധിക്കും. ഒരിക്കലും തിരിച്ചുവരാതിരിക്കാൻ ഞാൻ പോകുന്നു. എനിക്കിനി ഇവിടെ ഒന്നും ബാക്കിയില്ല..” ഗണപതിയുടെ സ്വരം.

ദേവമ്മ തടവിലായിരുന്നു. അവൾ പട്ടിണിയായിരുന്നു. അവൾക്കു പൊതിരേ തല്ലുകൊണ്ടു.

ആർത്തിരമ്പുന്ന ശബ്ദം. ശബ്ദങ്ങളുടെ പാശാവാതരംഗപരമ്പര. സഹദേവൻ പതിയെ പുറത്തേക്കു കടന്നു. ഇരുട്ടിലൂടെ അസ്സപ്രജ്ഞനായി അയാൾ നടന്നു. അയാൾ സ്വയം ചോദിച്ചു.

ഞാനെന്തു ചെയ്യും ദൈവമേ!
ഞാനെന്തു ചെയ്യണം.....?

പിതാബാരി

കോന്നിയൂർ ആർ.നരേന്ദ്രനാഥ്

രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനത്തിൽ കോട്ടാ ജില്ലയിലെ കെൽവാറാ ഗ്രാമത്തിനു സമീപമുള്ള സീതാബാരി എന്ന സ്ഥലത്തു പ്രകൃതിരമണീയമായ വനമദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു സങ്കേതമുണ്ടു്. ഐതിഹ്യപ്രകാരം ഇവിടെയാണു്, രാമപരിത്യക്തയായ സീതയെ ലക്ഷ്മണൻ ഉപേക്ഷിച്ചതു്. ജ്യേഷ്ഠന്റെ ഉത്തരവനുസരിച്ചു സീതയെ ഉപേക്ഷിക്കുവാനായി, ഇവിടെയെത്തിയ അവസരത്തിൽ സീതാദേവി ദാഹവിവശയായിത്തീർന്ന യാത്ര തുടരുവാൻ നിർവാഹമില്ലാത്ത നിലയായി. ദാഹജലം കൊണ്ടുവരുവാൻ ലക്ഷ്മണനോടു ദേവി അപേക്ഷിച്ചു. ദേവിയെ ഒരു വൃക്ഷത്തണലിൽ വിട്ടിട്ടു ജലം തേടി ലക്ഷ്മണൻ പുറപ്പെട്ടു. ക്ഷീണിച്ചുതളർന്ന സീതാദേവി വൃക്ഷശായയിൽ വിശ്രമിച്ചു. ലക്ഷ്മണൻ ജലം തേടി കാട്ടിലേക്കു നടന്നു. ആവുന്നിടത്തെല്ലാം വെള്ളംതേടി ലക്ഷ്മണൻ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു. എന്നാൽ എങ്ങും ജലം കണ്ടെത്തിയില്ല. പരാജിതനായി മടങ്ങിയെത്തി വിവരം ദേവിയെ ധരിപ്പിക്കുവാനുള്ള കരുത്തു ലക്ഷ്മണനുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഗത്യന്തര

മില്ലാതെ ലക്ഷ്മണൻ ഒരമ്പെടുത്ത ഭൂമിയിലേക്കു് ഉഗ്രമായി തൊടുത്തുവിട്ടു. അന്യതാച്ച ഭൂതലത്തിൽനിന്നു ജലം പൊട്ടിയൊഴുകി. (ഈ അരുവിയുണ്ടായ സങ്കേതം പിൽക്കാലത്തു ‘ലക്ഷ്മണ ബാഭുക’ (LAKSHMANA BABHUKA) എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധമായി.) ഇവിടെനിന്നു വൃക്ഷദലത്തിൽ വെള്ളവുമെടുത്തുകൊണ്ടു സീതാദേവി വിശ്രമിച്ചിരുന്ന സങ്കേതത്തിലേക്കു ലക്ഷ്മണൻ മടങ്ങി. എന്നാൽ അവിടെയെത്തിയപ്പോൾ സീതാദേവി തളർന്നു നിദ്രയിലാണ്ടിരുന്നു!

സീതാദേവിയെ ഉണർത്തുവാനുള്ള കരുത്തു് ലക്ഷ്മണനുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദേവി ഉറക്കമുണരുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കുവാനുള്ള ക്ഷമയും ലക്ഷ്മണനില്ലായിരുന്നു. മനസ്സിൽ അനിയന്ത്രിതമായി അലതല്ലിയിരുന്ന വിവിധ വികാരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ വല്ലാതെ ശക്തിഹീനനാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ജ്യേഷ്ഠന്റെ ഉഗ്രമായ അശാസനത്തെ അനുസരിക്കാതിരിക്കുവാൻ കഴിവില്ല. നിരയാരയായ സീതാദേവിയെ ഏകയായി കാണുന്നമദ്ധ്യത്തിൽ ഉപേക്ഷിച്ചു പോകുവാനുള്ള ഉറക്കത്തു് ഉണ്ടാകുന്നമില്ല.

നും അമ്മയ്ക്കും മോളേ വേണം...

ലിസിക്കും, സുമയ്ക്കും, രാണിക്കുമെല്ലാം അമ്മയും അച്ഛനുമുണ്ടു്. അവരമ്മേ അച്ഛനേം വിട്ടു പോവില്ലല്ലോ. പിന്നെ താനെങ്ങനെ പോകും. കുട്ടിക്കു് അഭ്യുതം തോന്നി. അവർക്കു് അമ്മേം അച്ഛനും മാത്രമല്ല അനിയനും അനിയത്തിയും ഉണ്ടു്. ഒരു ദിവസം അനിയനെ വേണമെന്നു പറഞ്ഞു വാശിപിടിച്ചപ്പോൾ അച്ഛൻ പറഞ്ഞു.

അച്ഛനോടു പിണങ്ങരുതെന്നു് മോളമ്മയോടു പറയും. അപ്പോൾ മോരക്കനിയനെ കിട്ടും.

ഒന്നു പറയാൻ പേടിയിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ അമ്മയുടെ പിണക്കം മാറിയല്ലോ? ഇനി അനിയനെ കിട്ടുമോ എന്ന് ചോദിക്കാനായി കുട്ടി വിളിച്ചു.

“അമ്മേ...” നിശ്ശബ്ദം അമ്മക്കു ഉറങ്ങുന്നു. പിന്നീടവൾ വിളിച്ചില്ല. കുഞ്ഞനിയനെ സ്വപ്നം കണ്ടുകൊണ്ടു് മയങ്ങി.

തുടത്തശരീരവും ചുരുണ്ടമുടിയുമുള്ള ഉണ്ണികൃഷ്ണനെപ്പോലുള്ള കുഞ്ഞനിയൻ. അവൻ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ടോടുകയാണ്. അച്ഛനും അമ്മയും ചിരിച്ചുകൊണ്ടു് പിന്നാലെ ഓടുന്നു. കുട്ടിയും കൂട്ടത്തിലോടാൻ ശ്രമിച്ചു. ഇല്ല. കാലനങ്ങുണിപ്പു. പുഴിയിൽ ആണ്ടാണ്ടുപോകുന്നു തുപോലെ. മുമ്പിൽ നരസിംഹം. കഥ കളിയിൽ കണ്ടു കൂർത്ത നഖങ്ങളുള്ള

നരസിംഹം. ഉറക്കെ നിലവിളിക്കണമെന്നു തോന്നി. ശബ്ദം പുറത്തേക്കു വരുന്നില്ല. ഇറക്കിപ്പുട്ടിയ കണ്ണുകൾ ഭയത്തോടെ മെല്ലെ മെല്ലെ തുറന്നപ്പോൾ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മുന്നിൽ അമ്മയുടെ കണ്ണുനീരൊപ്പുന്ന അച്ഛൻ. കുട്ടിക്കു് തുളച്ചിടാണമെന്നു തോന്നി. അമ്മയെയും അച്ഛനെയും ഒരുമിച്ചു കെട്ടിപ്പിടിക്കണമെന്നു തോന്നി. അച്ഛനെ വിളിക്കാൻ ഒരുങ്ങിയപ്പോൾ വഴങ്ങാത്തനാവിലിൽ നിന്നു. വികൃതമായ ശബ്ദം. അടുത്തെത്തുന്ന ഞിഴലുകൾ.

“നോക്കൂ... മോളേ. മോളുടെ അച്ഛൻ വന്നു... നോക്കൂ....

“അയ്യോ... കണ്ണു മറിഞ്ഞു മറിഞ്ഞു പോകുന്നു... അമ്മയുടെ ശബ്ദം പൊട്ടിക്കുറച്ചിലായപ്പോൾ അച്ഛൻ തന്നെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നതായി കുട്ടി അറിഞ്ഞു.

“രക്ഷിക്കൂ... എന്റെ മോളേ... കാലടി ശബ്ദങ്ങൾ. അകന്നകന്നു പോകുന്നുവ. അടുത്തടുത്തുവരുന്നവ. അകലുന്നവ. അടുക്കുന്നവ.

അവസാനം, ഏറ്റവും അവസാനം കുട്ടി കണ്ടു. അച്ഛൻ അമ്മ, നടുവിൽ ഉണ്ണികൃഷ്ണനെപ്പോലുള്ള കുഞ്ഞനിയൻ. ബോധശൂന്യയായ അമ്മയെ അച്ഛൻ പൊടുന്നനെ താങ്ങുന്നതു കാണുന്നതിൽ മുസ് അമ്പളുടെ കണ്ണുകൾ അടഞ്ഞു എന്തെന്നു കണ്ടുമായി.

യിലെത്തിയ ലക്ഷ്മണൻ അകലത്തുമാറി കയറേണം. ചിന്താധീനനായി, തളർന്ന് ഇരുന്നു.

ഒടുവിൽ ലക്ഷ്മണൻ സമാഹരിക്കാവുന്ന എല്ലാ ശക്തികളും സ്വീകരിച്ച്, ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തി. ഉൽക്കടമായ വേദനയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഉഗ്രമായ തീരുമാനം തന്നെ നടപ്പാക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. വെള്ളം നിറച്ച ഇലപ്പാത്രം എടുപ്പും കണ്ടെത്താവുന്ന ഒരു സ്ഥാനത്തു മരത്തിന്റെ ശിഖരത്തിൽ, കെട്ടിത്തൂക്കി. അല്പസമയം സീതാദേവിയുടെ പാദരവിന്ദത്തിലേക്കു ശിരസ്സുനമിച്ച്, ഏകാഗ്രതയോടെ നിന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഭുവത്തിന്റെ മഹാസാഗരം ഉള്ളിലൊതുക്കി, തളർന്നുറങ്ങുന്ന ഭർതൃപരിത്യക്തയായ ആ പരിശുദ്ധനിതാരത്തിന്റെ കാൽക്കൽ, തന്റെ ഭുവത്തിന്റെ ഭാരം ഇറക്കിവെച്ചശേഷം ലക്ഷ്മണൻ ശവ്ദമുണ്ടാക്കാതെ ആ രംഗത്തുനിന്നു നടന്നുമാഞ്ഞു. വാവിട്ടു കരയുവാൻപോലും കഴി

ഞ്ഞില്ലാത്ത ആ രാമസഹോദരൻ അയോദ്ധ്യയെ ലാക്കാക്കിയാണ് പോയത്.

ആ രംഗം കണ്ടു പ്രകൃതിപോലും ശ്വാസമടക്കി നില്ക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ എത്രനേരം അങ്ങനെ പ്രകൃതിക്കു കഴിയാനൊക്കും! നീണ്ട നിശ്വാസംപോലെ അവിടെ കാര്യം കടന്നുവന്നു. തെന്നലേറ്റു മരത്തിന്റെ കൊമ്പുകൾ ചലിച്ചു. അതിൽ തൂക്കിയിരുന്ന ഇലപ്പാത്രത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ജലത്തിൽനിന്നു ചില തുള്ളികൾ താഴെ, വെറുംനിലത്തു്, ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന സീതാദേവിയുടെ ശരീരത്തിൽ വീണു. ജലസ്സർഗ്ഗമോറപ്പോലും ദേവി ഞെട്ടിയുണർന്നു ചുറ്റും നോക്കി.

എങ്ങും ഒരു മനുഷ്യനെയും കാണാനില്ല. ലക്ഷ്മണന്റെ നിഴൽപോലും അവിടെങ്ങുമില്ല!

ശ്രീരാമന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരം തന്നെ ലക്ഷ്മണൻ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു പോയിക്കഴിഞ്ഞു എന്ന സത്യം അറിയുവാൻ അധികനേരം ദേവിക്ക് വേണ്ടിവന്നില്ല. നിരാശയുടെയും വേദനയുടെയും പാശമുത്തിലും ദേവി ജീവിതം വെടിയുന്നതിനു തയ്യാറായില്ല; കാട്ടുകമ്പുകളും ഇലകളുംകൊണ്ടു് ഒരു കടിൽ കെട്ടി, അവിടെ താമസം തുടങ്ങി. ഈ സങ്കേതം നൂററാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടും ജനങ്ങൾ പവിത്ര സങ്കേതമായി പരിഗണിക്കുന്നു. (സീതാരസോദാ (SITARASODA) എന്ന പേരിൽ അതു് ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നു.) പിന്നെ വളരെനാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് ശ്രീതാദേവി വാല്മീകിയുടെ ആശ്രമത്തിലേക്കു താമസം മാറിയതു്!

പ്രകൃതിദത്തമായി നീരൂറി നിരുന്ന നാലു കളങ്ങളും ഇന്നു് ഇവിടെയുണ്ടു്. കണ്ഡം (KUND) എന്ന പേരിലാണ് ഇവയെ ജനങ്ങൾ വ്യവഹരിക്കുന്നതു്. ലക്ഷ്മണകണ്ഡം, സീതാകണ്ഡം, സുര്യകണ്ഡം, ഭരതകണ്ഡം എന്നിവയാണ് ഇവ. ജാതിഭ്രഷ്ടിന വിധേയരായവർ ഈ കളങ്ങളിൽ മുങ്ങിക്കളിച്ചാൽ പരിശുദ്ധരായി ഭവിക്കുന്നു എന്നാണ് ജനവിശ്വാസം. ജലത്തിനു് ഔഷധമൂല്യമുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരും കുറവല്ല. മാനസികശാഗങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകിച്ചു ഫലവത്താണത്രേ ഇവിടത്തെ ജലം! ഉഷ്ണകാലത്തു ശീതളവും ശീതകാലത്തു് ഉഷ്ണവും അനുഭവപ്പെടുന്ന ജലം, ഇവിടത്തെ സരസ്സിൽ ഒരിക്കലും വറ്റിത്തീരാറില്ല. നാലു ജലാശയങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലതു് ലക്ഷ്മണകണ്ഡമാണു്. ജലനിരയിലേക്കു് എത്താൻ പടവുകൾ പണിതിട്ടുണ്ടു്. പ്രവേശനത്തിനു മുന്നു വഴികളുള്ളതിൽ ഒന്നിനു് 'ലക്ഷ്മണദർവാസാ, എന്നുപേർ. തെക്കേക്കരയിൽ സീതാദേവിക്ക് ദാഹജലം കൊണ്ടുപോകുന്ന ലക്ഷ്മണന്റെ വിഗ്രഹം പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നു. ലക്ഷ്മണ ദർവാസായു

കേ. സി. ഡയറി

(3-ാം പേജിൽനിന്നു തുടർച്ച)

സമ്മതിച്ചു. കണ്ണുങ്ങളെയും മറ്റും നോക്കിക്കൊള്ളണമെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു യാത്ര പറഞ്ഞു. പോരാനായി തിരിഞ്ഞപ്പോൾ "ഞാൻ ഇനി എന്നു കാണും,, എന്ന് പറഞ്ഞു പൊട്ടിക്കുറഞ്ഞു. "ഇങ്ങനെയാണോ യാത്ര പറയേണ്ടതു്,, എന്നും മറ്റും വളരെ ശാന്തമായി ചോദിച്ചു. "ഇല്ല, സന്തോഷമായിട്ടു പോകണം. സുഖമായി താമസിക്കണം. സൗഖ്യമായിരിക്കട്ടെ ഈശ്വരാ,, എന്ന് പറഞ്ഞു കിടന്നുകൊണ്ടുതന്നെ രണ്ടുകൈയും പൊക്കി അനുഗ്രഹിച്ചു. ഈ സമയം എനിക്കുണ്ടായ വ്യസനം പരയാവതല്ല. ഒരുവിധം ജീവച്ഛവമായി ഞാൻ പോന്നു. ഒന്നേമുക്കാൽ മണിക്കു ബോട്ടിൽ യാത്ര തിരിച്ചു. ബോട്ടിൽവെച്ചു കേശവിയും കരേനോക്കി. ഒരു ശ്ലോകം പുത്തനായി ആലോചിച്ചു. രാത്രി 12 മണിക്കു ചാക്കയിൽ ഇറങ്ങി. ഒന്നേകാൽ മണിക്കു വീട്ടിൽ വന്നു. ഭക്ഷണം കഴിച്ച് ഉറങ്ങി.

20-ാം-ന-രാവിലെ കൊട്ടാരത്തിൽ പോയി പഠിപ്പിച്ചു. പണക്കണക്കുകൾ ശരിയാക്കി. പുസ്തകങ്ങളും മറ്റും നോക്കി മുറയ്ക്കുവച്ചു. അച്ഛന്റെ അന്ത്യശ്രവണത്തിലും ഭാവവും വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഒക്കെയും ഏറെ തകർന്നു പോകയും ഉടനെ അവിടെ പോയി അച്ഛനെ കാണണമെന്നു തോന്നുകയും ചെയ്യുന്നു! എന്തുചെയ്യും!! ഇവിടെ സഖമായി എത്തിയ വിവരത്തിനും അച്ഛനെ സമാധാനപ്പെടുത്തണമെന്നും കൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്കു് ഏഴുത്തയച്ചു.

നിങ്ങളുടെ മുടിക്ക് പ്രോട്ടീൻ കൾ നൽകാൻ കൂടുതൽ നല്ല വഴിയുണ്ട് പ്രോട്ടീൻ സമ്പന്നമായ

ടിയാറ എഗ് ഷാമ്പു

ഉപയോഗിക്കുക

ലോകാമിത "ലോകമെന്തെന്നു ആകർഷകമായ മുടിയുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ഹെസുമാർഗ്ഗമായി കോഴിമുട്ട ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. കാരണമിതാണ്, അതിൽ പ്രോട്ടീൻകൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്.... പ്രോട്ടീനുകളുടെ അഭാവം നിങ്ങളുടെ മുടിയെ പരുപരുത്തു്, ഉഷ്ണ ചതുരാകിത്തീർക്കും. അതു് അവസാനം മുടി കൊഴിച്ചിപ്പിന്നു കടന്നു മായിത്തീരും. ടിയാറ എഗ് ഷാമ്പു നിങ്ങളുടെ മുടിക്കുവേണ്ട പ്രോട്ടീൻ വളർച്ച നൽകുന്നു. നിങ്ങളുടെ മുടിക്ക് ആരോഗ്യവും ദേഹാഹരിതയും നൽകുവാൻ സഹായിക്കുന്നതോടൊപ്പം നല്ല പ്രഭാവമായി ഒതുക്കിവെക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നു; മാത്രമേ, ഏതൊരു സൂക്ഷനസൂചനയും... രാജ്യത്തെ എല്ലാ പ്രമുഖ പാപാദരന്മാരെയും പ്രകീർത്തിക്കുന്നു!

ഇന്ത്യയിലെ അംഗീകൃത എഗ് ഷാമ്പു.

മു. കേ. മേരിയൻ മുട്ടിൽ, ലാലിനാഥൻ മേരിയൻ, ടി.ടി.എസ്.

കൊച്ചുനിയത്തി

—മഹിജാ മേലൂർ—

പ്രിയ അമ്മേ! നിങ്ങളുടെ ധാരാളം പഠിക്കാനുണ്ട്. കുറച്ചു ദിവസമായി നിരന്തര സമരമാണ്. പഠിത്തംതന്നെ പഠിത്തം. തുടർച്ചയായിരുന്നെങ്കിലും വായന നിമിത്തമായിരിക്കാം രണ്ടുമൂന്നു ദിവസം തലയ്ക്കുകഞ്ഞാരു മരവിപ്പായിരുന്നു. വായിക്കുന്നതൊന്നും തലയിലുണ്ടു കേറാത്തതുപോലെയാണു്. ഇന്നലെയാണ് പുറത്തിറങ്ങി. കൂട്ടുകാരോടൊത്തു കരേസമയം ചുറ്റിയിട്ടു. സിനിമകണ്ടു. ചുട്ടുപിടിച്ച മനസ്സുതണുത്തു. തലയ്ക്കുകഞ്ഞാരു മരവിപ്പും വിട്ടുമാറി. ഇന്നിപ്പോൾ നല്ലയുന്മേലും തോന്നുന്നു. സമയം എട്ടുമണിയെ ആയിട്ടുള്ളു. വെയിലിനു ചുറ്റും മുന്നെ കരേക്കുടി വായിക്കണം. ഏപ്രിൽ മാസത്തിലെ വെയിലിന്റെ ചുട്ട്! അത്യുഷ്ണം സഹിച്ചിരുന്നു വായിക്കാൻ ആർക്കു കഴിയും? ഏകാഗ്രതയോടെ വായന തുടർന്നു. ആന്ധ്രിയയെ ഡെൽ സാർട്ടോ എന്ന കലാകാരൻ തന്റെ ചില മനുഷികഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ചും കലാപരമായ കഴിവുകളെക്കുറിച്ചും പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള കവിത വായിച്ചപ്പോൾ ആവേശം തോന്നി. മനസ്സ് പൂർണ്ണമായും കവിതയിൽ ലയിച്ചു. “ചേട്ടാ...., ഒരു ശബ്ദം. കലാകാരന്റെ

ഒരു സമീപം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ചമ്പകവൃക്ഷത്തിന്റെ മരയയിൽ ഹാരമന്റെ ഒരു വിഗ്രഹം ഉണ്ട്. സൂര്യകണ്ഡിൽ ധാരാളമാളുകൾ സ്നാനം ചെയ്യുക പതിവാണ്. എങ്കിലും ജലം ഭരിക്കലും മലിമസമായിത്തീരാറില്ല. എപ്പോഴും സ്ഫടികസമാനമായി അതു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. സർപ്പിന്റെ വലത്തെ കോണിൽ ഒരു ശിവലിംഗവും എതിർഭാഗത്തു കതിരപ്പാറത്തു് ഉപവിഷ്ണുനായിട്ടുള്ള സൂര്യന്റെ വിഗ്രഹവും ഉണ്ട്. സീതാകണ്ഡിന്റെ എതിർവശത്തായി വാല്മീകിയാശ്രമസ്ഥാനം കാണാം. അവിടെ മുററത്തു ബലമുള്ള മൂന്നു കൽപ്പലകകൾ ചുമട്ടൊങ്ങിയുടെ രൂപത്തിൽ ദർശിക്കാവുന്നതാണ്. വാല്മീകിയാശ്രമത്തിൽ സീതാലവകൾക്കുണ്ടായ ഞൊട്ടിലായിട്ടുപയോഗിച്ചതായിരുന്നത്രേ ഇവ! ശാന്തസുരഭിലമായ അന്തരീക്ഷമാണ് ഇവിടെ ആർക്കും അനുഭവപ്പെടുന്നതു്.

ലോകത്തുനിന്നു പെട്ടെന്നെടുത്തറിയപ്പെട്ടു. ഞെട്ടിയുണർന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ജനൽക്കൽ ഒരു കൊച്ചു മുഖം അടുത്ത വീട്ടിലെ വീട്ടുള്ള. “എന്താ വിളി..” “ആ പൂവ്...., തോട്ടത്തിലെ ബോഗൺ വില്ലയിലേക്കു വിരൽപൂണ്ടിക്കൊണ്ടുവരും എന്തോ പറയാൻ ഭാവിച്ചു. “കുട്ടിക്കു പൂവ് വേണോ? പോയി പഠിച്ചോളൂ... അവൾ വീണ്ടും എന്തോ പറയാൻ തുടങ്ങുന്നതിനു മുന്നെ പുസ്തകത്തിലേക്കു ശ്രദ്ധ തിരിച്ചു. മനസ്സു വീണ്ടും ആന്ധ്രിയയുടെ ലോകത്തിലേക്കു കടന്നു. ജനൽ പാളി ഒന്നിളകി. തലയുയർത്തിനോക്കി. അവൾ അവിടെത്തന്നെ നില്ക്കുന്നു. ഇതെന്തൊരു ശല്യം എന്തോർത്തുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു “കുട്ടി പോയില്ലേ?,” “ആ പൂവു പഠിച്ചു തരോ ചേട്ടാ? എന്തിനെന്തു് ഇല്ലാത്തതിട്ടാ...,” “എന്തിന്നു പഠിക്കാനുണ്ട്. കുട്ടി മരണമോടെങ്കിലും പറയൂ... വീണ്ടും വായിക്കാൻ തുടങ്ങി. “ആ പൂവു പഠിച്ചു തരോ ചേട്ടാ?,” ഒരു നിമിഷം മനസ്സു പെട്ടെന്നുസ്വസ്ഥമായി. ജനൽക്കൽ ചെന്നുനിന്നു നോക്കി. വിളി പൂവു പഠിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ്. വേഗം അങ്ങോട്ടേക്കു ചെന്നു് ഒരു കല പൂവു പഠിച്ചുകൊടുത്തു. ഓറഞ്ചു നിറത്തിലുള്ള ബോഗൺവില്ലപ്പൂക്കൾ. “ഇനി വേണോ?,” സന്തോഷം കൊണ്ടു വിടർന്നു കണ്ണുകൾ ഒന്നു കൂടെ വിടർത്തിക്കൊണ്ടുവരും വേണ്ടെന്നു തലയാട്ടി. പൂക്കളെ കൈയിൽ പിടിച്ചു തുളുപ്പിച്ചു ഓടിയകലുന്ന വിളി മോളെ നോക്കി നിന്നപ്പോൾ മനസ്സു വേദനകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. തിരിച്ചു വുമിൽ വന്നു പുസ്തകത്തിനു മുന്നിലിരുന്നു. ഇല്ല വായിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഓർമ്മകൾ രണ്ടു വർഷങ്ങൾക്കപ്പുറത്തേക്കു ചിറ്റുകൊടുത്തു. സന്തോഷത്തിന്റെ മാത്രമായ കാലം. ചെടികൾ വെച്ചുപിടിപ്പിക്കുക, വിരിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന പൂക്കളുടേയും അതിൽ നേർന്നുകൊണ്ടുവന്ന വിവിധ വർണ്ണങ്ങളോടുകൂടിയ ചിത്രശാലയോടുകൂടിയും ഭംഗിയായസ്ഥലംകൾ— അതിലായിരുന്നു ശ്രദ്ധ. സന്തോഷം. ഗാർഡനിംഗ്—അതാണു പ്രധാനപ്പെട്ട ഹോബി. തോട്ടം നന്നായിരുന്നാൽ ചെറിയ ചെറിയ സഹായങ്ങൾക്കും മണിമോൾ ഒപ്പമുണ്ടായിരിക്കും. ആ വയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ള മണിമോൾ— തന്റെ

പ്രശസ്തയാജ്ജിച്ച് കേശാലങ്കാര വിദഗ്ദ്ധന്മാർ ശുപാർശ ചെയ്യുന്ന

HELENE CURTIS
HELENE CURTIS
TRU-TONE
PERMANENT HAIR DYE

ട്രൂ-ടോൺ

ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും അധികം വിൽക്കപ്പെടുന്ന സ്രീകൾക്കുള്ള ഹെയർ ഡൈ നിർമ്മാതാക്കളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത്

“ട്രൂ-ടോൺ നിങ്ങളുടെ മുടിയെ ചൈതന്യവും ജീവസ്സുമുള്ളതാക്കുന്നു. ഒരുപോലെ തേച്ചു പിടിപ്പിക്കാവുന്നതും വേഗത്തിൽ ഉണരും ലഭിക്കുന്നതും നിങ്ങളുടെ മുടിക്ക് നൈസർഗ്ഗികമായ ഭാരവും തേജസ്സും നൽകുന്നു. പല തവണ കഴുകിയാലും നിങ്ങളുടെ മുടിയുടെ നിറം മാറുകയോ, ശോഭ മങ്ങുകയോ ചെയ്യുകയില്ല.

ഇതിന്റെ വിശിഷ്ട ഫലങ്ങൾ കൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ കഷ്ടിക്കാതെ നിങ്ങൾ ഭ്രമിപ്പക്ഷവും ട്രൂ-ടോൺ തന്നെയാണ് ശുപാർശചെയ്യുന്നത്. ട്രൂ-ടോൺ വളരെ സുരക്ഷിതമാണ്; താങ്ങാതെ പ്രതിപ്രവർത്തനവുമില്ല; ഉപയോഗിച്ച് കടവാൻ വളരെ എളുപ്പവും. ട്രൂ-ടോൺ നൽകുന്ന സാധാരണിക ചൈതന്യം പ്രശംസനീയം തന്നെ!”

ഹെലിൻ കർട്ടിസ്
ജെ. കെ. ഹെലിൻ കർട്ടിസ്
ലിംഗ്വിയം ബോംബെ-1,
തിരുവനന്തപുരം.

Dr.
ഡക്ടർ ബുട്ടി പാർവ്വതി,
അശോകാ ഹോട്ടൽ,
തൃശ്ശൂർ.

ട്രൂ-ടോൺ

ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും പ്രമുഖ വ്യാപാര സമാപനങ്ങളിലും ലഭിക്കുന്നു

ARMS-HC-29-84-ML